

matici. Da je bil dalje časa v Svečini, razvidno je iz prijateljstva njegovega, katero je gojil z župnikom v Lučanah, Temerl-om. Poslednji je bil sam učen mož in je znal vnemati mladega duhovnika zlasti za cerkveno zgodovino. Vsak teden sta se navadno shajala ter pretresovala razna zgodovinska in mo-

drosllovna vprašanja, skratka: vse, kar bistri um in ogreva srce. Naročevala sta si najimenitnejših učenjakov dela, kakor škofa Klavdija Fleuryja obcerkveno zgodovino, Bossuetov uvod zgodovine sveta in vere, Voltaire-ov «Essai d'histoire universelle» itd. Kajpada ni mogel Rojko dolgo ostati skrit. O njegovem znanju in njegovi učenosti se je kmalu raznesel glas. Zato ga pa slavnega spomina cesarica Marija Terezija pokliče v Gradec za profesorja iz logike,

metafizike in etike. Toda te predmete je učil le malo časa, ker je postal leta 1774. profesor cerkvene zgodovine na graškem vseučilišču. Že leta 1777. so ga imenovali ravnatelja na semenišču graškem zaradi njegove vnetosti za napredek. Ker je bil le «director quoad disciplinam et scientificam», bavil se je le z vzgojo gojencev, kateri so imeli

ravno v našem Rojku pravega očeta in prijatelja. Natanko je moral izpolnjevati svoje dolžnosti vsak gojenec, bodi preprostega, bodi plemenitega rodú. Prav to je potrebno v zavodu, ker ljubezen do dela in reda je duša človeškemu delovanju. Pa tudi tega imenitnega posla ni opravljal dolgo. Dne 7. listopada

l. 1782. ga pokliče cesar Jožef II.

za učitelja cerkvene zgodovine v Prago, ker so prikratili ter izpremenili graško vseučilišče v licej. Ko je začel učiti v imenovanem mestu v imenitnem vseučilišču Karola Ferdinanda, trlo se je poslušalcev raznih stanov. Znana je že bila Čehom njegova zgodovina «Kostniškega cerkvenega zborra», kjer je prav slobodomiselno pisal o J. Husu. Rečeno Rojkovo zgodovino, to je «Geschichte der grossen Kirchenversammlung zu

Kostnitz» so poznali že poprej po Vaclavu Petrynu, kateri jo je bil izdal v češkem prevodu. Njegovo ime si je pridobivalo vedno večjo čast med domačini kakor preko mej Avstrije. Razne časti so ga doletele kot profesorja in duhovnika. Leta 1790. so ga izvolili jednoglasno za dekana na praški bogoslovski fakulteti in l. 1791. ga je imenoval

Dr. Gašpar Rojko.